

jati pisma, katerih narejati jim ne gré, naj se kaznujejo v dnarji ali z zaporom od tiste sodnije, kateri so predložili takošne pisma. — Kakor unidan na Českem in v Galiciji se bo nek tudi kmalo na Štajarskem avstrijska mera in vaga vpeljala. — Na Dunaj je prišel te dni iz Pariza, kakor pravijo, s posebno važnim sporočilom, baron Hekeeren, francozki starašina in poseben prijatelj cesarja Napoleona. — Goršakov naznanja iz Sevastopolja, da do 15. t. m. se ondi ni nič novega primerilo. Pelissier tudi iz Sevastopolja piše, da mnogo hiš ondi je še v tako dobrem stanu, da so pripravne za stanovališča, in da je prostora dovolj v njih za obilno armado. Namen francozkega vojskovodja je nek, pomnožiti armado na Černaji in potem sopet napasti rusovsko. Koliko Francozov je padlo v poslednji bitvi, še ni povedal. — Car Aleksander je 11. t. m. svoji armadi v Krimu poslal sledeče pismo: „Dolga bramba Sevastopolja, ki ji skor nobena ni enaka v letopisih vojne zgodovine, ni obračala le pozornosti Rusije, temuč vse Evrope na se. Že iz začetka je vverstila ona branitelje Sevastopolja v versto tistih junakov, ktere domovina naša šteje med naj slavnije sinove svoje. Skozi 11 mescov je posadka sevastopoljska pred močnim sovražnikom branila vsako stopnjo domače zemlje krog tega mesta, in vsako njenih del je bilo znamenje naj sjajnije junakosti. Štirikrat je metal sovražnik kakor iz peklenkega žrela goreče bombe na zidovje naše terdnjave, — al vendar ni mogel stanovitnosti serčnih braniteljev ne zmajati ne zmanjšati. Z nepopisljivo pogumnostjo so darovali oni, kakor se spodobi pravim kristijanskim vojnikom, kri in življenje, ter so premagali aovražnika ali pa padli, nikdar pa se ne udali. Al tudi junakom ni vse mogoče! S. dan t. m., ko je bilo šest obupnih naskokov odbitih, je sovražniku še le obveljalo se polastiti Kornilove terdnjave (Malakova); višji poveljnik krimske armade prepričan sedaj, da bi se zastonj prelivalo veliko žlahne kerví, je sklenil, na severno stran se podati, sovražniku pustivši le kervave razvaline. Serčno obžalovaje zgubo toliko junaških vojakov, ki so življenje svoje darovali domovini, in ponižno se uklanjaje sklepom Vsegamogočnega, kterege volja ni bila, da bi dela njih venčane bile s popolno zmago, si spoznavam za sveto dolžnost, tudi v teh okoljšinah živo zahvaliti junaško posadko sevastopoljsko v svojem imenu in v imenu vse Rusije za neutrudljive prizadeve, s kterimi je skor celo leto branila v malo dneh napravljene terdnjave, in pri tem mnogo kerví prelila. Ker sedaj ti skušeni in občno časteni vojaki stopijo v versto armade, ji bodo gotovo nove izglede vojaške kreposti dajali. Ž njimi vred in njim enaki bojo vse kerdela naše armade z edinim neomejenim zaupanjem do previdnosti božje, z edino gorečo ljubeznijo do mene in domovine, vsigdar in povsod se zoperstavljali sovražniku, ki roko svojo steguje po svetinjah naših, po časti in celoti naše domovine, — in ime Sevastopolj, ki je po tolikšnem terpljenji neumerlo slavo si dosegel, bode z imeni braniteljev njegovih na véke živelo v sercu vsih Rusov, kakor živijo imena junakov, ki so slavno smert storili v bitvah pri Poltavi in Borodinu.“ — Važno je to carovo pismo, pisano tako rekoč na razvalinah mogočne terdnjave, za prihodnjo vojsko zato, ker v njem vladar rusovski sopet očitno ponavlja, da Rusija ne bo terpela nobenega ponižanja ali odbitka svoje celote. — Tudi kraljica angležka je po vojskovodji Simpson-u poslala zahvalno in pohvalno pismo zavezni armadi v Krim za premago Malakova, in kakor Pariz in London je bil tudi Carigrad razsvitljen. — Od rusovskega cara se je ravnokar govorilo, da gré na Poljsko v Varšavo; danes pa se bere, da ne gré na Poljsko, ampak s tremi velikimi knezi v Nikolajev in v Krim. — Pripoveduje se, da so Rusi spet zaperli Donavo in da ne pusté nobene žitne ladije naprej. — Angležka vlada nakupuje nek tudi v našem cesarstvu vojaške konje za Krim, — Rajni vladika

černogorski Peter I. je v svoji oporoki željo razodel, da naj bi kosti njegove počivale na gori Lovcen, kjer je malo pred smertjo svojo cerkvico sozidati dal. Sedanji knez Danilo mu je napraviti dal v cerkvici rako, ktero bo varovala noč in dan straža s 4 topovi; kmalo bojo nek slovesno prenesli truplo rajnega vladika na slovečo goro Lovcen. — Napolitanska vlada se je nek poravnala z angležko proti temu, da je mogla odstaviti iz službe neko veljavno osebo, ki je bila kriva mnogih homatij. — V severni Ameriki so letos toliko žita pridelali, da ga bojo čez 77 milijonov vagánov lahko v ptuje dežele oddali. Ta novica je vesela tudi za Evropo in sicer toliko bolj, ker v Moldavi in Vlahiji, od kodar se tudi v naše cesarstvo veliko žita pripelje, ni letošnja letina dobra.

Vila Zlatinka.

Vila Zlatinka na gori prepeva
Od jutra, da ugasne luč belega dneva,
Na svilenih rjuhah cekine preševa.

Zagleda na gori pastir jo na paši,
Neznana podoba mu serce uplaši;
Al ona mu reče: Nikar se ne straši!

Nič hudega jez ti ne bodem storila,
Le eno dobroto bi te poprosila,
Gotovo ti ostala ne bo brez plačila.

Glej, žarki mi solnčni pripekajo lice;
Prinesi mi z verčem prehladne vodice,
Ki teče spod skale tik une gorice.

Mladeneč je storil, kar ona mu reče,
Verč vzame, po gori navzdoli jo steče
Do tjekej, kjer voda iz zemlje priteče.

Ko lice si v hladni je vodi oprala,
Ga Vila Zlatinka tako je vprašala:
I, kaj za plačilo ti bodem podala?

Če, kar bi te prosil, mi bodeš storila,
Naredi, da (druzega nočem plačila)
Ne bova se z materjo nikdar ločila.

Da prošnja mu spolnjena bo, mu obljubi.
Podati domú se on hipa ne mudi
Povedat veselje to materi ljubi.

Povedat vam mati imam čuda neznane!
Tak kliče in v hišico z radostjo plane;
Pa mati na postelji nič se ne gane.

Ko materne vidi on lica že blede,
Serce neizrekljiva mu žalost obsede,
In več mu iz ust ni nobene besede.

Čez postljo so bledega našli ležati
In materne v svojih ročicah deržati;
Mertva sta oba bila, on ino mati.

O Vila Zlatinka, kar si obljubila,
Natanko, preveč si natanko, spolnila:
Pokriva sinú ino mater le ena gomila. S. Jenko.

Stan kursa na Dunaji 20. septembra 1855.

Obbligacije	5 %	75 ⁵ / ₈ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	72 ¹ / ₂ fl.
državnega	4 ¹ / ₂ "	66 ⁷ / ₈ "	Windišgrac. " "	20 " 26 ¹ / ₄ "
dolga	4 "	60 ¹ / ₂ "	Waldstein. " "	20 " 25 ¹ / ₂ "
	3 "	46 ¹ / ₂ "	Keglevičeve " "	10 " 10 ¹ / ₈ "
	2 ¹ / ₂ "	37 ¹ / ₄ "	Cesarški cekini.	5 fl. 24
Oblig. 5 % od leta 1851	B88	"	Napoleonodor (20 frankov)	8 fl. 56
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %	67	"	Suverendor	15 fl. 40
Zajem od leta 1834 . . .	229	"	Ruski imperial	9 fl. 13
" " 1839 . . .	120 ¹ / ₂ "	"	Pruski Fridrihsdor . . .	9 fl. 26
" z loterijo od leta 1854	98	"	Angležki suverendor . .	11 fl. 11
" národni od leta 1854	79 ⁷ / ₈ "	"	Nadavk (agio) srebra:	
			na 100 fl.	15 ¹ / ₂ fl.